

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från riksdagsförvaltningen
2014-04-14
Besvaras senast
2014-05-06

Till statsrådet Catharina Elmsäter-Svärd (M)

2013/14:435 Åtta års väntan på ordning och reda inom taxi

Regeringen har lämnat en lagrådsremiss om redovisningscentraler inom taxinäringen. Det är bra, tycker vi socialdemokrater, och det borde kanske därför inte vara föremål för en interpellation.

Jag vill dock ta tillfället i akt att diskutera med vilken senfärdighet och borgerlig ovilja förslaget malts fram. Faktum är att redan min egen regering var något sen med det, vilket gör den åttaåriga väntan från den moderatledda regeringen än mer anmärkningsvärd. Taxiutredningen presenterade i november 2004 ett betänkande, *Ekonomisk brottslighet inom taxinäringen* (SOU 2004:102), som sedan gick ut på remiss. Utredningen föreslog just redovisningscentraler som ett viktigt instrument.

Även om förslag förelåg från den socialdemokratiska regeringen på hösten 2006 så togs det inte upp i den nya, borgerliga regeringens propositionsförteckning. Däremot motionerades det hösten 2006 i frågan. I trafikutskottets betänkande 2006/07:TU7, som beslutades i kammaren den 21 mars 2007, behandlades motionskraven. Den borgerliga majoriteten hänvisade till att frågan bereddes i Regeringskansliet. Den rödgröna oppositionen lade en gemensam reservation med krav på de redan beredda redovisningscentralerna. Kommunikationsminister var då centerpartisten Åsa Torstensson. Lite generöst skulle jag kunna säga att detta skulle kunna ha varit acceptabelt med tanke på att det skett regerings- och ministerskifte. Att en ny regering och ett nytt statsråd omedelbart ska knyta ihop säcken efter en företrädares beredning är kanske lite för mycket begärt.

Problemet var dock att inget förslag till proposition kom hösten 2007 eller år 2008 eller år 2009 eller våren 2010. Under hela denna första valperiod, då regeringen hade en egen majoritet i riksdagen, motionerade och interPELLERADE den rödgröna oppositionen om den illojala konkurrensen och det väl belagda skattefusket inom taxibranschen. Frågan togs upp gång på gång i både trafikutskottet och skatteutskottet, men varken Åsa Torstensson eller Anders Borg var intresserade. Man kan givetvis spekulera i att den dåvarande näringsministern Maud Olofsson hade en näringslivsagenda i vilken inte ingick ordning och reda på arbetsmarknaden och med skatter. Det skulle i stället vara fritt blås och inga hinder för ekonomisk brottslighet och skattefusk – fri

konkurrens förväxlades med illojal konkurrens.

Under den borgerliga regeringens andra valperiod, med en ny infrastrukturminister från 2010 och även en ny näringsminister något senare, fortsatte väntläget. Under Annie Lööf fortsatte också den nyliberala regimen på Näringsdepartementet. Finansministern fortsatte att vara raljant i interpellationsdebatter i frågan, som han är när något inte intresserar honom och/eller han tycker att frågeställaren är honom underlägsen. Nu råkade dock regeringen ut för tillkännagivanden om redovisningscentraler, och då bestämde man sig för att utreda det som redan var utrett lite till. I februari 2013 kom så *Redovisningscentraler för taxi* (Ds 2013:66), som nu alltså i april 2014 tycks resultera i en proposition.

Det som gör den här långa väntan så pinsam för statsrådet och regeringen är att i sak har egentligen inget nytt tillkommit. Det handlar inte om några nya, ändrade förutsättningar eller annorlunda tekniska lösningar jämfört med vad som skulle kunna ha införts redan 2006–2007.

Sammanfattningsvis handlar det om åtta förlorade år. Åtta år då skattefuskare kunnat trivas och frodas samt stora belopp försvunnit i deras fickor. Skatteverket har förvisso gjort stora insatser, men deras effektivitet har hämmats av att de förnekats det instrument som redovisningscentraler utgjort. Taxiförbundet, Transportarbetareförbundet och alla hederliga taxiåkare har också gjort vad de kunnat genom att ihärdigt driva frågan. Vi är alla glada över att förslaget kommer – men varför dröjde det, och varför kommer det så lämpligt inför valet? Jag undrar också över det taxameterundantag som ska fortsätta gälla liksom att ingen obligatorisk registrering av fordonet för taxiverksamhet ska krävas. Att dessa luckor i lagstiftningen lämnas tyder på att förslaget kastats fram under valfeber med kort varsel.

Mina frågor till ministern är:

1. Mot bakgrund av vilka fakta och omständigheter har ministern och regeringen dröjt två valperioder med att komma fram med ett förslag som i princip var färdigberett?
2. Mot bakgrund av vilka fakta och omständigheter har kommunikationsministrarna låtit näringsministrarna och finansministern hindra dem från att framlägga förslag om redovisningscentraler i taxibranschen?

3. Mot bakgrund av vilka fakta och omständigheter har regeringen på två valperioder inte lyckats klara av att bereda frågorna om taxameterundantaget och registrering av fordon för taxiverksamhet?

.....

Raimo Pärssinen (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin